

застосування гуманітарного права не залежить від застосування формальних юридичних процедур щодо оголошення війни, або від визнання стану війни будь-якою із залучених до нього держав.

Міжнародна судова практика також показала, що норми міжнародних збройних конфліктів можуть бути використані для тлумачення та доповнення норм неміжнародних збройних конфліктів. Крім обов'язкового застосування норм державами-учасниками у ситуаціях, передбачених Конвенціями (договірне застосування), деякі норми можуть застосовуватися на місцях під час підписання спеціальної угоди сторонами, які перебувають у конфлікті. Імплементация норм міжнародно-правового регулювання збройних конфліктів Міжнародно-правове регулювання щодо імплементации норм охоплює дві основні фази: правотворчу фазу, у якій протікає процес створення міжнародно-правових норм, і правозастосовну фазу, у якій відбувається процес здійснення норм. Імплементация норм міжнародного права є нічим іншим, як процесом, у ході якого відповідні суб'єкти, яким адресована норма, діють у згоді з її положеннями. Нерідко потрібні додаткові правові та організаційні заходи з боку держав для всебічного та повного здійснення норм міжнародного права. Здійснення міжнародно-правових норм є, як правило, набагато складнішим і відповідальним завданням, ніж їх ухвалення. Вирішення цього завдання можливе лише за наявності оптимального механізму імплементации як певної сукупності правових та організаційних засобів, що використовуються суб'єктами міжнародного права на міжнародному та національному рівнях з метою втілення приписів норм міжнародного права. Найчастіше імплементация норм міжнародного права – це прерогатива суверенних держав, які використовують із цією метою свій внутрішній організаційно-правовий механізм.

Список літератури

1. Громовенко К. В. Міжнародно-правове регулювання збройних конфліктів : навчально-методичний посібник / К. В. Громовенко, М. В. Грушко, К. В. Мануїлова. – Одеса : Видавництво «Юридика», 2023. – 132 с. – (Серія «Навчально-методичні посібники»). ISBN 978-617-8263-00-3
2. Олена Зеленська розповіла, як втілюється ініціатива зі створення Національної програми психічного здоров'я та психосоціальної підтримки
<https://www.president.gov.ua/news/olena-zelenska-rozpovila-yak-vtilyuyetsya-iniciativa-zi-stvo-80109>
3. Київ вивчає можливості співпраці з Іспанією для подолання наслідків війни
<https://suspilne.media/532371-kiiv-vivcae-mozlivosti-spivpraci-z-ispanieu-dla-podolanna-naslidkiv-vijni/>
4. Війна і державні фінанси: скільки потрібно грошей на відновлення і де їх брати
<https://www.epravda.com.ua/columns/2022/11/3/693382/>
5. Фінансово-інвестиційні детермінанти регіонального розвитку: монографія / [О. В. Чернявська та ін.] ; за заг.ред. д-ра екон. наук, проф. О. В. Чернявської ; Вищ. навч. закл. Укоопспілки "Полтав. ун-т економіки і торгівлі" (ПУЕТ). - Полтава : ПУЕТ, 2012. - 393 с.
6. Операційний план реалізації у 2022–2024 роках Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки : розпорядження Кабінету Міністрів України від 23.02.2022 №286-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npras/proshvalennya-strategiyi-rozvitku-vishchoyi-osviti-v-ukrayini-na-20222032-roki-286->
7. Kasych A., Vochozka M. (2019). Modernization processes in the modern world: methodology, evolution, tendencies. Revista ESPACIOS. Vol. 40 (N 24) <https://www.revistaespacios.com/a19v40n24/19402420.html>
8. Касич А.О. Зміст та завдання державної інноваційно-інвестиційної політики України. Схід. 2005. № 6 (72). С. 3–9.

UDC 330.34

O. Shevchenko, O. Pleshkan

oshevcheko1@knu.edu.ua

Kyiv National University of Technologies and Design

INNOVATIVE DEVELOPMENT DIRECTIONS FOR HOSPITALITY INDUSTRY ENTERPRISES IN THE CONTEXT OF CONTEMPORARY CHALLENGES

The hospitality industry in Ukraine, like many other sectors of the economy, has experienced unprecedented disruptions in recent years due to a confluence of critical global events, including the prolonged COVID-19 pandemic and the horrific military conflicts resulting from Russian aggression. These unforeseen crises have given rise to multifaceted challenges encompassing economic, operational, and social dimensions. At the intersection of these challenges, lies a pressing research problem: how can hospitality industry enterprises harness innovation not only to adapt to these unprecedented circumstances but also to become more resilient, stable, and competitive in the post-crisis era?

A comprehensive study of the intricate interplay between contemporary challenges stemming from the aforementioned adversities and innovative strategies capable of effectively mitigating their adverse impact on the hospitality industry is one of the most important and timely scientific issues that require resolution. The interaction between macro-level factors such as shifts in consumer behavior, an unstable economic landscape, alterations in global

dynamics, and micro-level considerations, including organizational capabilities, technology adoption, and environmental responsibility, demands meticulous investigation grounded in empirical data.

The complexity of this research problem lies in its potential to contribute to the academic literature by shedding light on the adaptive capabilities of hospitality industry enterprises under the pressure of modern crises. It necessitates a comprehensive exploration and understanding of innovative directions that ensure resilience and advance the theoretical foundations for comprehending crisis management and sustainable development in the broader context of industry instability.

The impact of political instability on the destination country's hospitality industry can also lead to a decrease in international visitor inflow and a decline in the profitability of this sector. However, at the same time, geopolitical instability can bring about transformations and reorganization of the hospitality industry market, and for some countries, this situation may present an opportunity for the development of the tourism sector [1].

Simultaneously, an analysis of scientific works in the field of the hospitality industry leads to the conclusion that, in most cases, hospitality enterprises are not actively engaged in the process of innovation creation on their own. For instance, according to several researchers, developers of innovations for the hotel and restaurant business typically include suppliers of goods and services, and the majority of such enterprises view innovation as the acquisition of technologies, equipment, components, and materials from suppliers [1].

Nevertheless, it is imperative to acknowledge that innovations pertaining to alterations in organizational framework, managerial methodologies, and guiding principles entailing engagement with suppliers of goods and services can be aptly applied within the domain of hotel operations. Thus, it is judicious to scrutinize innovations within the hospitality industry through the lens of their provenance, thereby distinguishing between exogenous and endogenous innovations.

An examination of existing scientific research aimed at classifying innovations in the hospitality industry reveals that significant attention is given to the point of final application of innovations, which holds true for classifications proposed in various research studies [1-3].

Within the service sector, the categorization of emerging innovations tends to pose a notable challenge, primarily due to their frequently intricate characteristics. As an illustration, the adoption of a distinct reservation system by a specific hotel network may be characterized as a process innovation. Nonetheless, when this hotel network exclusively operates within a confined urban or regional scope, such an innovation might be denoted as a micro-level innovation. Conversely, should the hotel network encompass diverse hotel chains situated across multiple nations, with the implementation decision falling under the purview of the national hotel association for adoption at the country level, it can be aptly classified as a macro-level innovation.

The classification of innovations plays a crucial role as it not only organizes our understanding but also serves as a means of identifying and exploring less-studied aspects of innovative activity. Classifying innovations in the hospitality industry is particularly complex due to the multifaceted nature of the research object, the fluidity of its functional structure, and the trends toward globalization in the territorial organization of the global tourism process.

In the modern hospitality industry, innovations find wide application due to the sector's constant development and its readiness to adapt to the changing needs of customers and contemporary technologies. Innovations in this field can be classified into three main categories: product innovations, information technology innovations, and organizational and managerial innovations.

The first category, namely product innovations, encompasses the development of new hotel services and products aimed at satisfying customer needs, such as new types of rooms and restaurants.

The second category, information technology innovations, includes the use of modern digital technologies and mobile applications to facilitate booking, service, and communication between customers and hotels.

The third category, organizational and managerial innovations, is focused on the implementation of new management strategies and organizational approaches to improve efficiency and service quality.

Beyond these categories, other innovations are also considered, including the use of artificial intelligence and data analytics, contactless and cashless payments, as well as cryptocurrency. Initiatives for environmental conservation, automated order processing and delivery, virtual (VR) and augmented reality (AR) to enhance customer experiences, and the growing role of social media in the hospitality industry are also significant areas of innovation.

It is evident that marketing innovations are equally important in the hospitality industry. For instance, the expansion of hotel chains from an innovation marketing perspective can be seen as benchmarking or innovation in the refinement of the best way to conduct business. The mobilizing nature of innovation in this case is manifested in the combination of centralization and decentralization, small and large forms of business. The combination of "small within large" (in this context, an individual hotel unit within a hotel chain) represents a modern interpretation of entrepreneurship as defined by Schumpeter, involving the search for new combinations to support innovative activities.

In parallel, the prosperity of services within the hospitality industry entails a comprehensive consideration and navigation through a multitude of phases, encompassing both favorable and challenging aspects. An intrinsic facet of scrutinizing innovations in the hospitality industry pertains to their role in augmenting customer service and elevating the competitive standing of enterprises. Operating as a catalyst for the enhancement of service quality and patron contentment, innovations become a pivotal component within a triumphant strategy framework for hotels, restaurants, and analogous industry establishments. In this context, the classification of innovations based on their ultimate application is of significance as it facilitates the determination of their potential to enhance service quality and

operational efficiency. For instance, innovations engineered towards refining customer interactions during the booking and check-in procedures can exert a favorable influence on the initial impressions of patrons and cultivate their loyalty.

Conversely, the prosperity of the hospitality industry also hinges upon its capacity to resolve predicaments faced by business proprietors. Approaching these quandaries systematically and conducting a thorough analysis thereof empowers business proprietors to devise efficacious resolutions. For example, one of the most prevalent predicaments within the hospitality industry pertains to the escalating costs linked with advertising and customer acquisition. Innovations tailored towards the optimization of marketing strategies and the amplification of advertising campaign efficacy may serve to mitigate these expenditures and bolster profitability.

Consequently, the research undertaken concerning diverse trajectories of innovation within the realm of the hospitality industry underscores the exigency for a profound and comprehensive exploration of this domain. The classification of innovations into product, information technology, and organizational-management categories confers an improved comprehension of the manifold approaches and opportunities for the implementation of innovations within the hospitality industry.

Further scrutiny reveals primary vectors of innovation, encompassing the integration of artificial intelligence and data analytics, contactless and cashless payment modalities, environmental stewardship initiatives, automated order processing and distribution mechanisms, virtual and augmented reality technologies, in addition to the burgeoning role of social media. These trajectories of innovation constitute quintessential constituents of competitiveness and evolution for hotels and restaurants in the contemporary milieu.

The apprehension and cognizance of these facets shall empower business proprietors to discern the pivotality of innovations for their enterprises and to make judicious determinations concerning their assimilation. Thereby, the ramifications shall encompass heightened competitiveness, ameliorated patron service, and ultimately, augmented profitability for entities situated within the ambit of the hospitality industry.

References

1. Bashchak M. M. The influence of geopolitical instability on the development of tourism. *Tourism and hospitality industry in Central and Eastern Europe*. 2022. No. 5. P. 5-12. DOI: <https://doi.org/10.36477/tourismhospcee-5-1>

2. Stoyko I. I. The tourism industry: problems and prospects for the recovery and renewal of the hotel business after the coronavirus pandemic // *Social and economic problems and the state*. 2021. Issue 2(25). P.221-233. URL: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2021/21siippk.pdf>

3. Odarchenko D. M., Tikhonchenko R. S., Sokolova E. B., Ababova A. G. *Innovative activity of enterprises of the hotel and restaurant business*". Kh.: KDUHT, 2018.

УДК 338.487

Л. Городянська, чл.-кор. АЕН України, канд. екон. наук, доцент, Д. Руденко, О. Сулима

<https://orcid.org/0000-0002-4482-1690>, gorodianska.lv@knutd.edu.ua

Київський національний університет технологій та дизайну, Київ

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

В останні роки туризм в Україні швидко розвивається та стає ключовим сектором економіки. Разом із різноманітністю туристичних напрямків, таких як культурний, оздоровчий, рекреаційний, спортивний та інші, екологічний туризм набуває популярності в Україні та в інших країнах світу. Екотуризм передбачає подорожі до природних територій, які залишені недоторканими людиною.

Екологічний туризм стає все більш поширеним у сучасному світі, і його популярність напряму пов'язана зі зменшенням кількості незмінених природних і культурних ландшафтів. Існують два основних напрямки екологічного туризму. Перший спрямований на малозмінені природні території і виник у США у 80-х роках ХХ століття. Другий, популярний в Європі та Україні, орієнтований на природні території та традиційну культуру сільських місцевостей, і його часто називають сільським або агротуризмом.

Україна, маючи значні екотуристичні ресурси, може розвивати цей вид туризму. Зростаючий попит на екологічний туризм зумовлює потребу у розвитку інфраструктури та територіальній організації екотуристичної діяльності.

Екотуристи стежать за тим, щоб не завдавати шкоди природі та сприяти її збереженню. Цей вид туризму також сприяє освіті туристів та фінансує заходи зі збереження природи, сприяючи розвитку місцевих спільнот і ізольованих поселень. Розвиток екотуризму вважається важливим для збереження навколишнього середовища для майбутніх поколінь.

Метою цього дослідження є вивчення потенціалу екологічного туризму та його розвитку в Україні в